

Jag är från södra sidan av söder, öster om gamla slussen
Gula gången, trappan mot perrongen där jag tappat lusten
Känner sorg, känner hopp, ser mitt folk och andas luften
Utan er hade jag nog hamnat fel och tappat kursen

Jag är ingenting utan mitt folk

Vinnare, förlorare, stereotyper på steoroider
Förstoraade, tusen gånger och klonade
Jag ser branten där mina vänner gick snett
Jag ser kanten där mina händer fick grepp
Ett tvekande leende jag håller mig på min kant
Men inombords vill jag skina som en guldtand
En insikt, för drömmen den är blygsam
Lever som en djuphavsdröm under ytan

Jag är ingenting utan mitt folk

Jag ser allt ur ett nytt perspektiv
En ny tavla, färg och staffli
Vi kan historien vi ser i backspegeln
Draman, konflikterna, krig och maktspelet
Jag ser en fyr men ingen säker hamn
Och vi har seglat i år utan att skymta land
Och en sak är säker både vill och kan
Om vi säger det ofta nog så blir det sant
Som facklor på natten, lågor som aldrig slocknar
Vi simmar runt i vågor där vi aldrig bottnar

Jag är ingenting utan mitt folk

Jag är ingenting utan mitt folk, bäst av allt är jag en del av mitt folk

Och mitt folk ser ut så här

Det finns inget någon någonsin kan ändra
I det blå vi glidflyger
Mörkt i horisonten, dit vår tid lider
Holgersons resa är inte lika glasklar
Visst värmen den finns och vi ser bra dar
Men när vi faller, vi faller ljudlöst
Flyger lite högre som jag hörde guds röst
Jag ser mitt land i panorama
En bottenlös lyckan innan allt börjar dala
Du är välkommen hit
Känn luft under vingar, bara andas in
Länge leve vi, jag ser dig fast vi aldrig träffas
Mitt folk står bredvid mig, så jag vandrar aldrig ensam

Vi är ingenting utan vårt folk

Vi är ingenting utan vårt folk